

Ο Charles Plumb ήταν πιλότος του Ναυτικού των ΗΠΑ στο Βιετνάμ. Μετά από εβδομήντα πέντε πολεμικές αποστολές το αεροπλάνο του κατερρίφθη. Ο Plumb εκτινάχθηκε και έπεσε με το αλεξίπτωτό του σε εχθρικό έδαφος. Αιχμαλωτίστηκε και πέρασε έξι χρόνια μέσα σε μια κομμουνιστική φυλακή του Βιετνάμ. Επέζησε το μαρτύριο και σήμερα δίνει διαλέξεις για τα όσα έμαθε από την εμπειρία του.

Μια μέρα που ο Plumb και η γυναίκα του κάθονταν σε ένα εστιατόριο, κάποιος από ένα άλλο τραπέζι τους πλησίασε και είπε: "Εσύ είσαι ο Plumb! Ήσουν πιλότος στο Βιετνάμ και η βάση σου ήταν το αεροπλανοφόρο Kitty Hawk και σε κατέρριψαν".

"Πώς στο καλό ξέρεις αυτό;" τον ρώτησε ο Plumb.

"Εγώ πακετάρισα το αλεξίπτωτό σου", του αποκρίθηκε ο άντρας.

Ο Plumb ένοιωσε έκπληξη και ευγνωμοσύνη. Ο άνδρας του έσφιξε το χέρι και είπε "υποθέτω ότι το αλεξίπτωτο άνοιξε κανονικά". Ο Plumb τον διαβεβαίωσε: "Και βέβαια. Αν το αλεξίπτωτό μου δεν είχε ανοίξει δεν θα βρισκόμουν εδώ σήμερα".

Εκείνο το βράδυ ο Plumb δεν μπόρεσε να κλείσει μάτι αφού συνέχια σκεφτόταν εκείνο το άτομο. Λέει ο Plumb "αναρωτιόμουν συνέχεια πώς να έμοιαζε αυτός ο άνθρωπος με τη στολή του ναυτικού. Αναρωτιέμαι πόσες φορές μπορεί να τον είχα δει και δεν του είπα ούτε ένα "καλημέρα, τί κάνεις" ή κάτι παρόμοιο".

Επειδή βλέπετε, εγώ ήμουν πιλότος πολεμικών αεροσκαφών και αυτός ήταν ένας απλός ναύτης.

Ο Plumb σκέφτηκε τις ατέλειωτες ώρες που ξόδεψε αυτός ο ναύτης πάνω σε ένα μακρύ ξύλινο τραπέζι στα έγκατα του πλοίου, τυλίγοντας προσεκτικά τα πανιά και διπλώνοντας τα σχοινιά από το κάθε αλεξίπτωτο, κρατώντας στα χέρια του κάθε φορά την μοίρα κάποιου που ούτε καν γνώριζε...

Τώρα ο Plumb ρωτάει το ακροατή-

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη



ρίο του.

"Ποιός πακετάρει το δικό σας αλεξίπτωτο;"

Ο καθένας είχε κάποιον ο οποίος του προμηθεύει ό,τι χρειάζεται για να τα βγάξει πέρα στην καθημερινότητα της ζωής.

Ο Plumb επίσης τονίζει ότι χρειάστηκε πολλών ειδών αλεξίπτωτα ό-

που και του επιβεβαιώνουν ότι πράγματι ανήκει σε αυτή την κοινωνία και προσφέρει με τον τρόπο του! Πρέπει όλοι μας να συνειδητοποιήσουμε ότι κάθε άνθρωπος είναι σημαντικός και απαραίτητος, ανεξάρτητα από τη δουλειά που κάνει. Πρέπει να μάθουμε να εκτιμούμε τους ανθρώπους και να προσφέρουμε με εγκαρδιότητα μια "καλημέρα" που έχει καταντήσει είδος εν ανεπαρκεία στο θέατρο του παραλόγου που λέμε καθημερινότητα.

Στην τοπική εφημερίδα πριν λίγες μέρες έγραφε: η αφοσίωση ενός α-

φημεριδοπώλης όλοι θεωρούσαν δεδομένη την σίγουρη και σωστή διανομή των εφημερίδων...

Η εκτίμηση είναι κάτι το θαυμάσιο και ίσως η ευκαιρία μιας ολόκληρης ζωής κάποιου ανθρώπου να βρίσκεται σε αυτό που θα πούμε...

Αγκαλιάστε την 'καθημερινότητα', πέστε καλημέρα στους δικούς σας ανθρώπους, αυτούς που σίγουρα έχετε παραμελήσει και θεωρείτε δεδομένους και θυμηθείτε το υπέροχο τραγούδι της Χαρούλας Αλεξίου:

Στο μονοπάτι σαν θα βγεις
μιας ανοιξιάτικης αυγής
να μην ξεχάσεις να της πεις
μια καλημέρα της ζωής.

Απολαύστε το ανέκδοτο:

Ο Τζο πείθει τον φίλο του να γίνει κι αυτός αλεξιπτωτιστής. Ήταν η πρώτη δοκιμή, όπου θα έπεφταν από τα

Ποιός πακετάρει το δικό σας αλεξίπτωτο;

ταν κατερρίφθη το αεροπλάνο του πάνω από εχθρικό έδαφος. Χρειάστηκε το φυσικό του αλεξίπτωτο, το διανοητικό του αλεξίπτωτο, το συναισθηματικό του αλεξίπτωτο και το πνευματικό του αλεξίπτωτο.

Χρειάστηκε την υποστήριξη όλων αυτών για να φτάσει σώος στο έδαφος...

Πρόκειται για μια πραγματικά θαυμάσια ιστορία με ένα εξίσου θαυμάσιο ηθικό δίδαγμα. Πολλοί άνθρωποι γύρω μας περνούν απαρατήρητοι παρόλο που βοηθούν στην καθημερινότητά μας. Οι καθημερινές προκλήσεις της ζωής, μας κάνουν να ξεχνούμε να πούμε ένα "ευχαριστώ" ή έστω και ένα "γεια". Απλές και όμορφες λέξεις, που τονώνουν το ηθικό κάθε ανθρώ-

γορίου που μοιράζει εφημερίδες περνά συχνά απαρατήρητη... μέχρι τη στιγμή που θα λείψει μια έκδοση. Ο 23χρονος Μπέντζαμιν Μοτγκόμερι ήταν "πιστός" στη δουλειά του και έκανε ότι καλύτερο μπορούσε στην διανομή των εφημερίδων. Έπαιρνε τη δουλειά του πολύ σοβαρά. Ήταν περήφανος για τη δουλειά του ως εφημεριδοπώλης. "Αισθάνομαι ότι κάνω κάτι καλό, κάτι χρήσιμο και αξιόλογο αφού πολλοί άνθρωποι εκτιμάνε την διανομή της εφημερίδας στην πόρτα τους", δήλωσε ο 23χρονος.

Οι κάτοικοι της περιοχής που έκανε την διανομή ο νεαρός συνειδητοποίησαν την αξία του, αφού δήλωσε παραίτηση για να καταταγεί στο στρατό. Όλο το διάστημα που εργάστηκε ως ε-

10.000 μέτρα και ο Τζο δίνει τις οδηγίες:

- Μόλις φτάσεις στα 5.000 μέτρα θα τραβήξεις αυτό το σκοινί.

- Κι αν δεν ανοίξει το αλεξίπτωτο, λέει ο άλλος τρέμοντας.

- Ε, τότε στα 2.000 μέτρα θα πατήσεις αυτό το κουμπί.

- Κι αν και τότε δεν ανοίξει;

- Τότε στα 500 μέτρα θα τραβήξεις το κορδόνι του εφεδρικού αλεξιπτώτου.

- Κι αν πάλι δεν ανοίξει;

- Ε, τότε στα 200 μέτρα θα πατήσεις το κουμπί του εφεδρικού αλεξιπτώτου.

- Κι αν και τότε δεν έχει ανοίξει και έχω φτάσει 2 μέτρα από το έδαφος;

- Καλά παράλυτος είσαι! Δεν μπορείς να πηδήξεις από 2 μέτρα υψος;

Ο παπα-blogger τα βάζει με όλους

Ο παπα-blogger από το Αγρίνιο δεν μασάει τα λόγια του. Στο στόχαστρο του 73χρονου συνταξιούχου ιερέα Ηλία Υφαντή μπαίνουν οι πολιτικοί, ο ανώτερος κλήρος και τα golden boys!

Αν και πάνε κάποια χρόνια από τότε που βγήκε στη σύνταξη, το γεγονός αυτό δεν ήταν ικανό να αποτρέψει τον πατέρα Ηλία Υφαντή από το να λέει έξω από τα δόντια όσα σκέφτεται. Ο 73χρονος ιερέας από το Αγρίνιο και πατέρας πέντε παιδιών εξακολουθεί ακόμη και σήμερα να βγάζει πύρινους λόγους, πλην όμως επιλέγει να το κάνει μέσω του προσωπικού ιστολογίου του. Μάλιστα, πολλοί έχουν ενοχληθεί κατά καιρούς από τα όσα έχει υποστηρίξει στα κείμενά του, με αποτέλεσμα πριν από μερικές εβδομάδες το blog του να αποκλειστεί από την ελεύθερη πρόσβαση!

Τελικά η «σταυροφορία» που ξεκίνησε ο παπα-Ηλίας (με ηλεκτρονικές επιστολές διαμαρτυρίας σε ιστολόγια με μεγάλη επισκεψιμότητα) με στόχο να άρει την απαγόρευση, απέδωσε καρπούς και πλέον όλοι οι χρήστες του Διαδικτύου μπορούν να μπουν στο blog του και να συμφωνήσουν ή να διαφωνήσουν μαζί του. Αλλωστε, όπως τονίζει κι ο ίδιος, σε αυτού του είδους τους ιστοχώρους είθισται, αν όχι επιβάλλεται, να συνυπάρχουν πολλές και διαφορετικές απόψεις!

Το PC του

Όπως παραδέχεται ο πατήρ Ηλίας Υφαντής, το «φλερτ» του με τους υπολογιστές ξεκίνησε πολύ νωρίς: «Γράφω στο κομπιούτερ εδώ και δέκα χρόνια, ίσως και περισσότερα. Δεν είμαι καλλιγράφος, σε σημείο καμιά φορά να μην μπορώ να διαβάσω αυτά που έχω γράψει. Όταν λοιπόν τα παιδιά μου άρχισαν να ασχολούνται με το Internet, σκέφτηκα ότι θα μπορούσα να φτιάξω ένα ιστολόγιο. Τώρα λέω "κρίμα που δεν γεννήθηκα κάποια χρόνια αργότερα"» συμπληρώνει ο παπα-blogger. Όπως μάλιστα μας επισημαίνει, ξεκίνησε από πολύ μικρός να αρθρογραφεί σε χριστιανικές εφημερίδες και ότι έχει στο DNA του το γράψιμο.

Από τον Ιανουάριο του 2008, οπότε άρχισε να λειτουργεί το blog του, μέχρι σήμερα έχει αναρτήσει δεκάδες άρθρα, τα περισσότερα χριστιανικού περιεχομένου. Κυρίως όμως το ιστολόγιο του παπα-Ηλία ξεχωρίζει για τις απόψεις του σχετικά με την πολιτική και τα κόμματα, εναντίον των οποίων έχει καταφερθεί πολλές φορές με σκληρές εκφράσεις!

Οποιοσδήποτε κάνει μια βόλτα στο ιστολό-

γίο του θα δει ότι δεν έχει χαριστεί ούτε «στους λειτουργούς της Δικαιοσύνης με την προνομακτική μισθοδοσία» ούτε ακόμη και στους «δεσποτάδες που αποφασίζουν και διατάσσουν». Ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι απόψεις του για την πλουτοκρατία και τα golden boys! Λέει γι' αυτούς στην «Espresso της Κυριακής»: «Ο καπιταλισμός δεν είναι απλώς ο νόμος της ζούγκλας, αλλά κάτι χειρότερο. Ο Θεός μάζεψε ένα στομάχι για να χορτάσουμε και ένα σώμα για να ζήσουμε. Ο καπιταλιστής ενεργεί σαν να έχει

χιλιάδες στομάχια και χιλιάδες σώματα. Ενεργεί, εν ολίγοις, με έναν τερατώδη τρόπο. Θέλει να έχει χιλιάδες ανθρώπους για φαγητό και χιλιάδες άνθρωποι να πεθαίνουν από την πείνα. Αυτό με ενοχλεί φοβερά. Όπως με ενοχλούν τα golden boys που εισπράττουν τεράστια ποσά. Αυτή είναι αλητεία. Τη στιγμή μάλιστα που ο αγρότης παίρνει 330 ευρώ»!

Όπως μας διαβεβαίωσε ο «επαναστάτης» ιερέας του Διαδικτύου, θα συνεχίσει και στο μέλλον να λέει τη γνώμη του, ακόμη κι αν κάποιος διαφωνούν.

